

Wij hebben elkaar
veel meer nodig
dan we laten blijken.
We hebben elkaar
veel meer te bieden
dan we gewoonlijk geven.
We hebben elkaar
veel meer te troosten
dan we beseffen.
We hebben elkaar
veel meer te danken
dan we vermoeden.
We hebben elkaar
veel meer te steunen
dan we tot nu toe deden.

michel aerts

Nieuw Jaar

Hoog tijd om de vierde Ronduit van het jaar te bezorgen, dacht ik, terwijl ik in de pen kroop. Eens de Sint zijn werkzaamheden heeft beëindigd, is weer het moment daar alles in gereedheid te brengen om op een gepaste manier het oude jaar uit te wuiven en het nieuwe welkom te heten. Maar ook nu besloep me het gevoel van “wat is het toch weer snel gegaan”. De jaren vliegen voorbij, steeds is er tijd tekort om alles op een ordentelijke manier af te werken. Voor deze uitgave van Ronduit was het niet anders, want net te laat, om voor het einde van het jaar een exemplaar bij u thuis te bezorgen.

Meer dan hoog tijd dus om alle lezers van harte te danken, voor het trouw volgen van ons doen en laten gedurende het voorbije jaar. Het zijn immers net jullie reacties, opmerkingen, bemoedigende woorden, financiële steun, ... , die ons als veldwerker de nodige kracht, het extra vermogen geven, om net iets meer aan te kunnen, net iets beter te willen doen. Daarom dan ook : DANK JE WEL om er voor ons en onze jongeren te willen zijn.

Het voorbije jaar was er eens te meer eentje met de nodige animo. Enerzijds dienden we de gevolgen van de brand van eind 2014 aan te pakken. Niet zo evident als aanvankelijk gedacht, want verzekeringstechnisch een hele kluif en moeilijk issue. Zo moeilijk zelfs, dat dit verhaal uiteindelijk het ganse jaar 2015 in beslag nam. Anderzijds zorgden de individuele verhalen van onze jongeren ook regelmatig voor de nodige kopzorgen bij henzelf en hun begeleiders. De individuele zoektocht naar oplossingen voor de obstakels waar onze gebruikers dagdagelijks mee geconfronteerd worden, leiden vaak tot spanningen in het samenleven binnen de groepen. Niet evident voor henzelf en de medewerkers die hen hierin willen begeleiden. En dan was er ook nog de ‘never ending story’ omtrent het VIPA, die de subsidies voor gebouwen beheert. Praktisch alle dossiers die in de loop van 2014 werden ingediend, kregen geen afhandeling meer door de crisissituatie. Op het einde van 2014 deelde het VIPA mee dat er voor 2015 geen

middelen werden vrijgemaakt om organisaties te ondersteunen in hun bouwprojecten. Voor ons dossier betekende dit alleszins een voorlopige stop voor de tweede fase van het nieuwbouwproject. In die tweede fase zijn de nieuwbouw van de administratieve vleugel en (crisis)opvangmogelijkheid voor ganse gezinnen voorzien. Dat ganse dossier, inclusief plannen en berekeningen, liggen sinds begin maart 2014 te wachten op definitieve goedkeuring. Op het einde van 2015 is ons terug enige hoop gegeven op beterschap voor 2016, maar zekerheid hieromtrent is er nog niet.

‘Een nieuw jaar, nieuwe hoop, nieuwe energie’ nemen we als leuze graag mee, om er weer volop tegenaan te gaan.

In naam van alle jongeren en medewerkers, wil ik ieder van u een gezond en inspirerend 2016 toewensen.

Wij stappen een nieuw jaar in.
Een jaar met meer vraagtekens
dan antwoorden
Wij zijn als vluchtelingen,
bang voor oorlog en geweld
voor rampen en tegenslagen.
En toch...
we kunnen een stap zetten naar vrede,
als we beseffen
dat de vrede begint
in ons eigen hart,
in ons eigen gezin,
in onze buurt en straat,
Als we dat SAMEN doen
dan lukt het zeker.
Ik hoop
dat we elkaar ontmoeten
in 2016
op die lange weg naar vrede
met een hart vol hoop en verwachting

erik

DANK

Hoewel niemand van ons er goed in is, het ook nooit went, worden we regelmatig geconfronteerd met een afscheid. Zeker als het een definitief afscheid is van iemand die je dierbaar is, iemand die je goed kent, valt het extra zwaar.

Op 22 oktober 2015 overleed **Gust Maes**.

Gust was voor Huize Levensruimte een vrijwilliger van het eerste uur. Gedurende vele jaren hielp Gust bij zowat alles wat er georganiseerd werd te bate van de werking, maar ook daarbuiten, bij velerlei karweien en klussen die geklaard moesten worden in de home's of op het domein, was hij steeds van de partij.

Hij en zijn vrouw waren daarnaast menig jaar present om de pater en mezelf bij te staan tijdens de jaarlijkse vakanties aan zee. Clara om met de jongeren op pad te gaan, Gust zocht en vond steevast wel wat klussen of reparaties om uit te voeren. Bovendien was hij elke dag de aardappelschiller van dienst. Tegen de tijd dat de laatsten goed en wel aan de ontbijttafel zaten, was die klus al geklaard.

Hij bleef Huize Levensruimte tot z'n laatste dagen een meer dan warm hart toedragen. Daarvoor en voor alle dingen die hij ooit voor onze voorziening betekende, wil ik hem, in naam van alle jongeren en medewerkers nog een laatste keer heel erg danken.

Ik leef me uit in gedichten en verhalen.

**Ik leef me uit in muziek, dans
en wereldvreemde zang.**

**Ik leef me uit in vormen, beelden
en ontelbaar, felle kleuren.**

**Het is de pracht van de natuur
waar ik zo naar verlang.**

**Ik leef me uit in dromen
en zoveel geheime wensen.**

**Ik leef me uit door te verdrinken
in de wijze woorden van een kind.**

**Ik leef me uit in schoonheid, warmte,
't genieten van de dagen,
waar ik zo dichtbij
de liefde ook weer vind.**

Bea De Groot